

O financijskoj stabilnosti

Objavljeno: 1.1.2016.

Financijska stabilnost jedan je od ključnih preduvjeta održivoga gospodarskog rasta. Zbog iznimno visokih ekonomskih i socijalnih troškova, očuvanje financijske stabilnosti ima karakter javnog dobra i važan je cilj ekonomske politike. Financijskom stabilnošću ponajprije se bavi makrobonitetna politika koja obuhvaća mjere, instrumente i aktivnosti potrebne za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini jačanjem otpornosti financijskog sustava te izbjegavanjem i smanjivanjem sistemskih rizika.

Financijska stabilnost jedan je od ključnih preduvjeta održivoga gospodarskog rasta. Očituje se u nesmetanom funkcioniranju svih segmenata financijskog sustava u procesu alokacije resursa, procjene i upravljanja rizicima te izvršavanja plaćanja, kao i u otpornosti sustava na iznenadne šokove. Financijski sustav čine financijske institucije, financijska tržišta i financijska infrastruktura i on ima ključnu ulogu u alokaciji resursa, odnosno procesu preobrazbe štednje u ulaganja, a time i u rastu gospodarstva te povećanju opće razine društvenog blagostanja.

Financijska stabilnost temelji se na povjerenju sudionika na financijskim tržištima i znatno ovisi o cikličkim kolebanjima u njihovim očekivanjima i ponašanju. Ako u jednom ili više segmenata financijskog sustava nastupe sistemski poremećaji koji mogu ugroziti ukupnu financijsku stabilnost, npr. nelikvidnost ili insolventnost financijskih subjekata, znatan poremećaj u sustavu plaćanja i sustavu namire platnih transakcija, poremećaji koji se prenose s vanjskih financijskih tržišta ili drugi poremećaji koji mogu dovesti do poteškoća u funkcioniranju financijskog sustava, riječ je o kriznoj epizodi.

Troškovi kriznih epizoda mogu doseći dvoznamenkaste udjele u godišnjem BDP-u, a najčešće se odnose na sanaciju financijskih institucija. No, ti su troškovi znatno širi od samih fiskalnih i kvazifiskalnih izdataka, pogotovo ako se u obzir uzmu gubitak BDP-a te neproduktivno korištenje štednje i alokacije resursa. Prema podacima MMF-a u razdoblju od 1970. do 2011. medijalno povećanje javnog duga povezano s bankarskim krizama iznosilo je oko 17% BDP-a, dok su izravni fiskalni troškovi kriznih epizoda iznosili oko 7% BDP-a. Upravo zbog iznimno visokih ekonomskih i socijalnih troškova, očuvanje financijske stabilnosti ima karakter javnog dobra i važan je cilj ekonomske politike.

Financijskom stabilnošću ponajprije se bavi makrobonitetna politika koja obuhvaća mjere, instrumente i aktivnosti potrebne za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini jačanjem otpornosti financijskog sustava te izbjegavanjem i smanjenjem sistemskih rizika. Sistemski rizici podrazumijevaju rizike poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo.

Osim makrobonitetne politike, na financijsku stabilnost izravno i neizravno utječu i druge politike, poput mikroprudencijalne, monetarne, fiskalne ili politike tržišnog natjecanja. Svaka od njih utječe na financijska i realna kretanja te na financijski sustav u cjelini, pa njihov međuodnos određuje i odabir instrumentarija makrobonitetne politike.